

INHOUD

Voorwoord	9
Biografische schets	13
Taalkundige verantwoording	17
1. <i>Heb ik gezondigd, wat zal ik U doen, o Mensenboeder?</i> <i>Job 7:20a</i>	25
2. <i>Mijn Rechter zal ik om genade bidden.</i> <i>Job 9:15b</i>	34
3. <i>Van U zal mijn lof zijn in een grote gemeente; ik zal mijn geloften betalen in tegenwoordigheid dergenen die Hem vrezten.</i> <i>Psalms 22:26</i>	49
4. <i>Zeg tot mijn ziel: Ik ben uw Heil.</i> <i>Psalms 35:3</i>	58
5. <i>O God, Gij zijt mijn God, ik zoek U in de dageraad.</i> <i>Psalms 63:2a</i>	72
6. <i>Mijn ziel dorst naar U; mijn vlees verlangt naar U, in een land, dor en mat, zonder water.</i> <i>Psalms 63:2b</i>	79
7. <i>Het is mij goed nabij God te wezen.</i> <i>Psalms 73:28m</i>	85
8. <i>Gelijk zich een vader ontfermt over de kinderen, ontfermt Zich de HEERE over degenen die Hem vrezten.</i> <i>Psalms 103:13</i>	104

9. *Ik heb lief.* 115
Psalm 116:1a
10. *Wat zal ik de HEERE vergelden voor al Zijn weldaden, aan mij bewezen?* 126
Psalm 116:12
11. *O Jeruzalem, roem de HEERE; o Sion, loof uw God. Want Hij maakt de grendelen uwer poorten sterk; Hij zegent uw kinderen binnen in u. Die uw landpalen in vrede stelt; Hij verzadigt u met het vette der tarwe.* 137
Psalm 147:12-14
12. *Mijn zoon, zo gij mijne redenen aanneemt en mijn geboden bij u weglegt, om uw oren naar wijsheid te doen opmerken, zo gij uw hart tot verstandigheid neigt, ja, zo gij tot het verstand roept, uw stem verheft tot de verstandigheid, zo gij haar zoekt als zilver en naspeurt als verborgen schatten, dan zult gij de vreze des HEEREN verstaan, en zult de kennis van God vinden.* 149
Spreuken 2:1-5
13. *Welgelukzalig is de mens die wijsheid vindt, en de mens die verstandigheid voortbrengt. Want haar koophandel is beter dan de koophandel van zilver, en haar inkomst dan het uitgegraven goud. Zij is kostelijker dan robijnen; en al wat u lusten mag, is met haar niet te vergelijken. Langheid der dagen is in haar rechterhand, in haar linkerhand rijkdom en eer. Haar wegen zijn wegen der lieflijkheid, en al haar paden vrede. Zij is een boom des levens degenen, die haar aangrijpen, en elkeen die haar vasthoudt, wordt welgelukzalig.* 166
Spreuken 3:13-18
14. *Opdat Ik Mijn liefhebbers doe beërven dat bestendig is; en Ik zal hun schatkameren vervullen.* 176
Spreuken 8:21
15. *De rechtvaardige is voortreffelijker dan zijn naaste, maar de weg der goddelozen doet hen dwalen.* 185
Spreuken 12:26

16. *De uitgestelde hoop krenkt het hart; maar de begeerte die komt, is een boom des levens.* 197
Spreuken 13:12
17. *Mijn zoon, geef Mij uw hart.* 205
Spreuken 23:26a
18. *En als de boom naar het zuiden of als hij naar het noorden valt, in de plaats waar de boom valt, daar zal hij wezen.* 220
Prediker 11:3b
19. *Hij kusse mij met de kussen Zijns monds.* 233
Hooglied 1:2a
20. *Want Uw uitnemende liefde is beter dan wijn.* 254
Hooglied 1:2b
21. *Uw oliën zijn goed tot reuk, Uw Naam is een olie die uitgestort wordt.* 264
Hooglied 1:3a
22. *Daarom hebben U de maagden lief.* 273
Hooglied 1:3b
23. *Trek mij.* 285
Hooglied 1:4a
24. *Wij zullen U nalopen.* 302
Hooglied 1:4b
25. *Maar die de HEERE verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden, zij zullen lopen en niet moede worden, zij zullen wandelen en niet mat worden.* 318
Jesaja 40:31
26. *Vrees niet, gij wormken Jakobs, gij volksken Israëls. Ik help u, spreekt de HEERE, en uw Verlosser is de Heilige Israëls.* 330
Jesaja 41:14

27. *En laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen.* 346
Jesaja 55:2b
28. *En Ik zal geven, dat hun werk in der waarheid zal zijn.* 357
Jesaja 61:8m
29. *Doch zij zeggen: Het is buiten hoop.* 378
Jeremia 18:12a
30. *Van het dertiende jaar van Josia, de zoon van Amon, de koning van Juda, tot op deze dag toe (dit is het drie en twintigste jaar) is het woord des HEEREN tot mij geschied; en ik heb tot ulieden gesproken, vroeg op zijnde en sprekende, maar gij hebt niet gehoord.* 391
Jeremia 25:3
31. *De HEERE is mij verschenen van verre tijden.* 403
Jeremia 31:3a
32. *Gij nu, o Mijn schapen, schapen Mijner weide, gij zijt mensen; maar Ik ben uw God, spreekt de Heere HEERE.* 412
Ezechiël 34:31
33. *En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlezen hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen.* 442
Ezechiël 36:26-27
34. *Zo Hij vertoeft, verbeid Hem, want Hij zal gewisselijk komen, Hij zal niet achterblijven.* 455
Habakuk 2:3b

I

*Heb ik gezondigd, wat zal ik U doen, o Mensenboeder?
Job 7:20a*

Voorbereiding op het Heilig Avondmaal

Wij lezen een zeer opmerkelijke geschiedenis in Handelingen 2:37 van de drieduizend toen zij onder de bediening der genade waren, dat Petrus tot hen sprak. Er staat dat zij verslagen werden in hun hart en zeiden: Wat zullen wij doen, mannenbroeders, om zalig te worden? O, het is iets wonderlijks als een hele kerk zo verslagen wordt dat ze moet uitroepen: Wat moet ik doen, opdat ik zalig word? Maar hier is een nog groter wonder. Het zijn er drieduizend.

Als God het werk der genade in het hart van de uitverkorenen werkt, werkt Hij gewoonlijk verslagenheid. We zien dat in de verloren zoon. Toen God hem in het hart greep, o, hij liet zijn hoofd hangen als een bies. Hij was er vol van en zei: Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan, en ik zal tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, Luk. 15:18. Dat zagen wij in de tollenaar die met de farizeeër naar de tempel ging. Hij bleef als het ware op de drempel staan. Hij sloeg op zijn borst om te tonen dat het daar zeer benauwd en beklemd was en zei, al zuchtende: O God, wees mij zondaar genadig, Luk. 18:13. Zo'n verslagenheid zagen wij in Paulus toen hij bekeerd werd, Hand. 9. Hij lag drie dagen en nachten op de aarde en at en dronk niet. Daar is wat in hem omgegaan! Zie het eens in de stokbewaarder, toen hij zorgeloos op zijn bed ging liggen. Hij werd hardhandig wakker gemaakt. Hij werd verslagen in het hart en sprong bij de gevangenen en zei: Lieve heren, wat moet ik doen opdat ik zalig worde? Hand. 16:30. Hij werd in het hart gegrepen. Zo ging het in het Nieuwe Testament en ook in het Oude. Zie eens een Efraïm: 'Nadat ik mijzelf ben bekendgemaakt, heb ik berouw gehad, heb ik op de heup geklopt, Jer. 31:19.

God werkt dat niet alleen in het begin maar ook in de voortgang. Zie dat in David. Hij zei: Ik ben bekommerd vanwege mijn zonde, Ps. 38:19. En dat geschiedt niet alleen in de voortgang maar het duurt soms wel tot het einde. Zie het in Hizkia. Hoe keerde hij zijn

aangezicht naar de wand. Hij bad tot de Heere: O Heere, ik word onderdrukt, wees Gij mijn Borg, Jes. 38:2,14. Hij wil zeggen: Och, het is zo benauwd vanbinnen. Welke reden is er dat Gods kinderen zo benauwd zijn?

1. Als zij de hoogheid van God zien, vergaan ze. Ik verga, zei de profeet, want mijn ogen hebben de Koning, de HEERE der heirscharen, gezien, Jes. 6:5. En Abraham, o, als hij de hoogheid van God zag, zei hij: Hoewel ik stof en as ben, Gen. 18:27.

2. Weet u wat hen zo benauwt? Hun zonden. Zij zien dat in hen niets goeds woont. O, als de genade levendig wordt, wordt de zonde levendig. Daarbij komen dan ook wel ellenden naar het lichaam. Als zij hun innerlijke verdorvenheid zien, ontzinkt hun het hart en hebben zij de gestalte van Job.

Job had veel ellenden, zelfs in de nacht die ons tot rust gegeven is. Zo klaagde hij: Dan ontzet Gij mij met dromen, vers 14. Hij uitte zijn klacht in de woorden: Ik zal spreken in bitterheid mijns geestes, ik zal klagen in benauwdheid mijner ziele. Wanneer ik zeg: Mijn bed zal mij vertroosten, mijn leger zal mijn klachten wegnemen, dan ontzet Gij mij met dromen, en door gezichten verschrikt Gij mij, vers 14. Nadat hij zijn klachten had geuit, stond hij wat stil en de Heere maakte hem onrustig omdat de zonde zo levendig in hem was. Hij kwam tot bedaren en zei: Heb ik gezondigd, wat zal ik U doen, o Mensenhoeder?

Wij hebben in deze woorden te bezien:

- I. Wie Job is die deze woorden spreekt;
- II. Wie hij aanspreekt. Dat is: O Mensenhoeder;
- III. Zijn taal zelf: Heb ik gezondigd, wat zal ik U doen?

I. Wie Job is

Wat het eerste betreft, wie hier spreekt is Job. Een man bekend bij God en de engelen. Ook bekend bij de duivels. Bij het volk stond hij bekend als een goed man. Maar het was ook een man die ellende gezien had. Die wel mocht zeggen: Of er een smart zij, gelijk mijn smart, Klaagl. 1:12. Dat is genoeg van de spreker.

II. Wie hij aanspreekt

Maar wij moeten ten tweede ook zien tot wie hij spreekt. Hij zegt: O Mensenhoeder. Er zijn hoeders van vee. Er zijn ook hoeders van mensen. Kaïn zei: Ben ik mijns broeders hoeder, Gen. 4:9? Hij wilde zeggen: Moet ik op hem letten? Moet ik hem verzorgen? Hier is dan een Mensenhoeder Die geen mens is en toch meer dan een mens.

Wie moeten wij verstaan door de Mensenhoeder Die Job aanspreekt?

1. Sommigen verstaan door deze Mensenhoeder de drie-enige God, Die de mens behoedt, bewaart, onderhoudt en zalig maakt. De Vader geeft de Zoon. De Zoon stelt Zich tot een offer en verzoening. De Geest komt in het hart en bekeert dat.

2. Maar anderen verstaan door deze Mensenhoeder de Vader met betrekking tot de onderhouding. Hij maakt alles levend en bewaart het door Zijn voorzienigheid. Maar ook met betrekking tot het nauwe opzicht dat Hij op alles heeft. Hij ziet op alles zeer nauw. Sommigen verstaan erdoor de Vader met betrekking tot het werk der zaligheid. Hij toch begeert de dood van de zondaar niet.

3. Anderen verstaan erdoor de Heere Jezus Christus, Die kon zeggen: Ik, Ik ben de HEERE, en er is geen Heiland behalve Mij, Jes. 43:11. Ik ben Degene Die kon roepen: Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde, Jes. 45:22. En zo menen zij de moeilijkheid gevonden te hebben waarvan we lezen bij de evangelist Mattheüs die zegt: Opdat vervuld zou worden wat door de profeten gezegd is dat Hij Nazarener zal geheten worden, Matth. 2:23. Men vindt nergens deze naam door de profeten genoemd.

Wij antwoorden op deze moeilijkheid dat er toch profeten zijn bij wie de bedoeling van deze Naam is uitgedrukt. Wij lezen: Want er zal een rijsje voortkomen uit de afgehouden tronk van Isaï, en een scheut uit zijn wortelen zal vrucht voortbrengen, Jes. 11:1. En een Man, Wiens Naam is SPRUITE, Zach. 6:12. Zij profeteerden ervan. Maar wij vinden ook dat het werk van de Heere Jezus is Zijn volk te behoeden en te behouden. Er was een wijngaard. Ik, de HEERE, behoed die, Jes. 27:3. Ja, wij vinden in deze plaats wel: Gij zult zeggen: Job was geen profet. Hoe kon Mattheüs dan zeggen: Opdat vervuld zou worden wat door de profeten gezegd is, Matth. 2:23? Wel, vergis u niet. Wees niet zo haastig. Job was wel een profet. Dat neemt deze moeilijkheid weg, want Nazareth betekende een bewaarde, en Nazarener betekent een bewaarder. Job was niet vreemd aan deze Persoon. Elihu sprak ervan als Iemand Die bij Job wel terdege bekend was.

Kijk, geliefden, of u nu de drie-enige God, of de Vader in de Zoon, of de Zoon wilt nemen, dat maakt ons niet uit.

Wel, waarom noemt Job hier God een Mensenhoeder? Waarom niet Rechter of een andere naam? Dat heeft zijn zoete redenen:

1. Ten eerste wil hij erdoor te kennen geven: Bent U een Mensenhoeder, wel, zie dan op deze ellendige. Komt dit wel met Uw Naam overeen dat ik zó moet blijven zitten?

2. Het toont ook zijn hoop die hij had op herstel. Wel, zei hij, ik geef het nog niet op. Bent U een Mensenhoeder, ik ben een ellendige. U zúlt mij helpen.

3. Het geeft te kennen dat Job een helder begrip had van deze Persoon. O, hij kende Hem wel terdege. Hij kende Jezus wel. Hij had deze Naam van God niet aangetast.

Maar hoe kende Job de Heere Jezus zo? Hoe kwam hij daaraan?

Wel, er waren voorname helden in de eerste wereld, Adam, Seth, Henoeh, Lamech, Methusalem en Noach. Die leefden lang, zodat zij dit hun kinderen konden inscherpen. Ja, zij hielden de openbare godsdienst. Toen begon men de Naam des HEEREN aan te roepen, Gen. 4:26. Toen God de eerste wereld verloor, bleef er een Noach over, de prediker der gerechtigheid. O, zij kenden de belofte wel die in het Paradijs was gedaan. Daarna maakte God Zijn verbond met Noach. Die zei al: God breide Jafeth uit en hij wone in Sems tenten, Gen. 9:27. Zij hadden er dus kennis van. Daarna ontdekte God het nog meer aan Abraham, toen Hij zei dat uit zijn lendenen de Messias zou voortkomen. Of Job geleefd heeft vóór de tijd van Mozes, geloven wij niet. Wij lezen over een Job uit Naftali's nakomelingen, maar wij geloven niet dat dat deze Job is geweest, want die is in een heel andere landstreek geboren. Wanneer Job precies heeft geleefd, is ons onbekend. Het is ons genoeg dat hij de Messias kende.

Hij kende Hem niet alleen uit het onderwijs, maar hij had het geloof, de verzekering van de geestelijke bewerkingen in zijn hart, zodat hij kon zeggen: Want ik weet: mijn Verlosser leeft, Job 19:25. En al doodde mij de Heere, nochtans zal ik op Hem hopen. Ja, hij had ook zijn offers, Job 1.

Wat drukt hij nu daarmee uit als hij zegt: O Mensenhoeder?

1. Misschien de ervaring van zijn liefde en de verkwikking die hij voelde toen hij dacht en wist dat God een Mensenhoeder was. Het verkwikte zijn benauwde gemoed. Daarom: O Mensenhoeder.

2. Hij zegt dat uit verwondering, alsof hij zeggen wilde: Wat is de mens, dat Gij hem groot acht, en dat Gij Uw hart op hem zet, Job 7:17.
3. Uit hoogachting. Wie heb ik nevens U in de hemel, nevens U lust mij ook niets op de aarde, Ps. 73:25.
4. Het drukt zijn aanhoudendheid in het worstelen uit. O Heere, hoor, o Heere, vergeef, o Heere, merk op en doe het en vertrek het niet om Uws Zelfs wil, Dan. 9:19.
5. Het drukt uit zijn jammeren in zo'n wanhopige toestand, alsof hij zei: O Mensenhoeder, och, kon ik U bewegen.

Hoe was hij dan gesteld?

1. Bezag u hem naar het lichaam, dan was hij beroofd van al zijn goederen, van kinderen, zijn vrouw tot zijn kruis, zijn vrienden tot zijn verdriet, al het volk verachtte hem in de poort, de duivel sloeg hem.
2. Bezag u hem vanbinnen, wel, daar was het deerlijk gesteld. Och, het is vanbinnen zo benauwd. Ik zie U niet. U verbergt het licht van Uw aangezicht. U houdt U als een vreemde. Het is alsof U mij niet wilt helpen. Ja, zegt hij, het gaat zo hoog. Uw handen doen mij smart aan, hoewel ze mij gemaakt hebben. U vecht tegen mij, ja, U verschrikt mij. Kijk, in zo'n toestand zat hij al geruime tijd. Mocht hij dan niet zeggen: Och, hoelang nog? Ja, mijn ziel is zeer verschrikt; en Gij, HEERE, hoelang, Ps. 6:4? Van de jeugd aan ben ik bedrukt en doodbrakend; ik draag Uw vervaarnissen, ik ben twijfelmoedig, Ps. 88:16.
3. De zonde was zo levendig. Hij zondigde zeer.

III. Zijn taal

Hij komt dan en stelt zich zo voor de Heere, Die Zijn pijlen op hem schoot, wiens vurige venijn zijn geest uitdronk. Hij voelde de pijlen van zijn vrienden en zijn vrouw. Zijn hart was overstelpt en dan zegt hij: Heb ik gezondigd, wat zal ik U doen, o Mensenhoeder? Wat is dat voor een vraag: Heb ik gezondigd? Wist Job dan niet dat hij gezondigd had? Ja, dat wist hij wel degelijk. Wat geeft hij hierdoor dan te kennen?

1. Hij wist het wel dat hij zonden had. Als hij lust heeft om met Hem te twisten, niet een uit duizend zal hij Hem antwoorden, Job 9:3. O, zegt hij, het getal van mijn zonden is zeer groot. Dan zegt hij eens: En Gij doet mij erven de misdaden mijner jonkheid, Job 13:26. Wie zal een reine geven uit een onreine? Niet een, Job 14:4. Mijn Rechter

zal ik om genade bidden, Job 9:15. Uit deze woorden blijkt dat hij wel wist dat hij zonde had.

2. Maar hij wil met die vraag te kennen geven dat hij niet wist waarom de hand van de Heere zo zwaar op hem lag, zodat er bij hem geen bijzondere oorzaken bekend waren.

3. Hij wil door die vraag te kennen geven: Heere, heb ik mij zo misgaan en zo zwaar gezondigd als de duivel en mijn vrienden mij ten laste leggen? Heb ik God gediend om vuile winst? Is er dan een zware misdaad bij mij? Wel, ik ben mij geen ding bewust. Maar Die mij oordeelt, is de Heere, 1 Kor. 4:4.

4. Hij wil zeggen: Heb ik gezondigd? Wel, Heere, mijn vrienden houden toch aan. Uw pijlen blijven sterk op mij. Wel, wat heb ik dan gedaan? Wat is dan de oorzaak? Maak mij bekend waarom U met mij twist. Heb ik zwaar gezondigd in mijn jeugd of in het verborgene? Wel, heb ik gezondigd, stel eens dat het zo was, wat zal ik U dan doen? Wat zal ik doen om Uw hand af te keren? Evenals Israël eens zei: Wel, waarmee zal ik de Heere tegenkomen en mij bukken voor de hoge God, Micha 6:6?

Wat geeft hij hier dan te kennen als hij zegt: Wat zal ik U doen? Het volgende:

1. Hij toont daardoor dat hij God kende als een heilig en rechtvaardig God, Die de zonde straft en moet straffen. Dat weet ik, zegt hij. Is God onrechtvaardig als Hij toorn over ons brengt, Rom. 3:5? Nee, zegt hij, dat weten zelfs de heidenen. Zie dat eens toen de barbaren de adder aan de hand van Paulus zagen. Ze zeiden: Deze mens is gewisselijk een doodslager, welke de wraak niet laat leven, Hand. 28:4. Kijk, dat belijdt hij: dat God de zonde moet straffen.

2. Hij geeft er dit door te kennen, dat hij wist dat er aan Gods gerechtigheid genoeg moest geschieden, wilde God de zondaar zalig maken. Zodat hij zei: Zult U mij gelukkig maken, er moet betaling geschieden, want dat ligt in de vraag opgesloten. Dat weten zelfs de heidenen, want zij willen met offeranden hun goden verzoenen. We zien dat in de Ninevieten, ja, we zien het in Israël: Waarmede zal ik de Heere tegenkomen? Zou de HEERE een welgevallen hebben aan duizenden van rammen, aan tienduizenden van oliebekken? Zal ik mijn eerstgeborene geven voor mijn overtreding? De vrucht mijns buiks voor de zonde mijner ziel, Micha 6:6-7?

3. Hij geeft door zijn woorden: 'Wat zal ik U doen', te kennen dat

hij onkundig is. Hier is het voor ons verborgen hoe wij behouden zullen worden. Hier is de wijsheid van de wijzen vergaan. Hier schiet engelen- en mensenverstand tekort bij de vraag hoe er betaald moet worden. Iedereen weet wel dat er betaald moet worden, maar hoe? Dat heeft alleen de wijze God uitgedacht. Job geeft hier zijn onkunde te kennen.

4. Hij toont hierdoor zijn onmacht. Wat zal ik U doen? Zal ik gaan huilen? Zou ik de hele wereld geven? Dat kan ik niet doen. En al zou ik het willen doen, mijn ziel is te kostbaar. Zou ik al de beesten slachten? Nee, dit rantsoen is te kostelijk.

5. Hij toont er zijn radeloosheid door. Wat zal ik U doen, zoals de knecht die bij Elia was, zei: Ach, mijn heer, wat zullen wij doen als dat heir de stad omsingelt, 1 Kon. 20.

6. Hij toont daardoor zijn begeerte om het middel te weten, wat hij moet doen.

7. Hij toont daardoor zijn gewilligheid om het middeltje te gebruiken als het de Heere belieft dat hem te ontdekken. Och, hij wil het spoedig in het werk stellen.

8. Hij wil zeggen: Ik zie het ook, U bent een Mensenhoeder.

Zijn geloof begint te stralen. U kunt, ja, U alleen kunt mij behouden en dat met genoeg van Uw Vader. Heb ik Uw heerlijkheid gekwetst, wel, hier heb ik een Mensenhoeder. Ik vlucht naar Hem toe. Mijn hart gaat ernaartoe. Ik wend het naar Hem toe. Hij is de Leraar Die geen gelijke heeft; die Gezant, die Uitlegger, Een uit duizend, Job 33:23, Die zegt: Verlos hem dat hij in het verderf niet nederdale, Ik heb verzoening gevonden. Hij is die Spruit, dat Rijsje. Hier leg ik mij voor neer. Voor Uw voeten blijf ik liggen. Kom ik om, zo kom ik om. Ik zal het wagen, zegt hij, laat mij Uw barmhartigheid overkomen, opdat ik leef. O God, Die goed bent, doe toch verzoening. Wees mij genadig. Ontferm U mijner. Heere, laat ik het ook weten dat U een Mensenhoeder bent. Geef mij ook een blijke van Uw liefde. Geef mij eens de kus van Uw mond. Laat ik eens geholpen en verkwikt worden.

Toepassing

Ziedaar, toehoorders, wij menen dat dit de betekenis is van deze woorden. Het is vandaag de dag van voorbereiding en morgen is het Avondmaal. Ik wilde wel dat wij allen zo'n gestalte hadden. Zegt u: Waarom? Vraagt u naar de reden? Wel, dringt de zonde er ons niet

toe? O, wat hebben wij een hoge schuld die reikt tot aan de hemel. Ja, wat een verzwarende omstandigheden. Zonden in onze jeugd, in mannelijke jaren en ouderdom tegen wet en Evangelie, tegen overtuigingen, tegen beter weten in. En wie kan zich alles nog herinneren? O, het is een dwaasheid die niet op te sommen is.

U zult zeggen: Dwing ons geen reden af. God tekent ze aan. Hij ziet het. Hij zal ons alles ordelijk voor ogen stellen en zeggen: Dát waren uw zonden in eenzaamheid, díe in het openbaar. O, wat zult u dan verlegen zijn. En zou u dan niet zeggen: Heb ik gezondigd, wat zal ik U doen? Nee, dan zal die houding niet passen. Dan zal het zijn: Ga maar weg. Hef nu geen gehuil aan. De welaangename tijd is voorbij. Het is nu te laat.

Geliefde, hebt u geen afkeer van deze houding die het christendom zal benadelen? Dan zal dat uw geest overstelpen. Het zal uw staat erger maken. Hoe wilt u morgen aan de tafel gaan? God wil alleen op hen zien die een heilig mishagen aan zichzelf hebben, Jes. 66:2. Dezulken krijgen de belofte. U hebt geen zegen te verwachten. U klaagt, u krijgt geen zegen aan de tafel.

O, het mankeert u hieraan dat u deze houding mist. Daarom mist u vrede en blijdschap. Kom, wilt u uzelf onderzoeken? De volgenden hebben nog nooit deze houding gehad:

1. Die de zonden met vermaak doen. Zij vertellen ze aan een ander. Zij doen ze zonder schaamte.
2. Als er over zo'n houding gepreikt of gesproken wordt, zitten zij slaperig en lusteloos onder het woord. Daar houden zij niet van.
3. Die deze houding verachten, zeggen: Dat hebben wij niet nodig. Wel, mens, zonder dat zult u niet zalig worden.
4. Die in de weer zijn om deze gedachten uit hun hart te bannen, opdat zij niet benauwd zullen worden. O, wilt u aan de tafel gaan, wij waarschuwen u, het zal u niet goed gaan. Het zal tot uw last blijven. U zult het in der eeuwigheid moeten verantwoorden. Zulke avondmaalgangers, die aan de tafel gaan zonder beproeving, zonder zelfonderzoek, waarschuwen wij van Godswege. Het zal een pak zijn dat in de eeuwigheid op uw hart zal blijven liggen.

Nu zullen er wel zijn die van verre staan en die willen weten of zij recht hebben tot des Heeren tafel. Kom, geliefden, wilt u uzelf onderzoeken of u er recht op hebt? Toets u aan het volgende:

1. Als u de houding van een heilige droefheid naar God hebt, dan

zegt u: Die houding keur ik goed; ik heb die lief; die begeer ik; ik acht die hoognodig. Ben ik wel recht verlegen, zegt zij, en zij onderzoekt haar hart.

2. Als zij die houding mist, al is het maar voor enkele dagen, zegt ze meteen: Het is niet goed, ach, hoe ben ik zo? Ik ben niet meer zo. Hoe ben ik dan zo verstokt? Mijn hart is zo hard. Het is direct: Waarom verstokt Gij ons hart, Jes. 63:17?

3. Wie deze houding kent, is een wenend schepseltje. Ik ken een wenende houding, zegt zij. Niet altijd, maar zij kent Davids houding: Ik doornat mijn bedstede met mijn tranen, Ps. 6:7. Jezus noemt Zijn bruid een duif, Hoogl. 5:2, omdat zij altijd kirt. Zo is zij ook.

4. Wie deze houding kent, is een schepseltje dat zeer nederig bij zichzelf is. O, een ander is altijd beter. Mijn doen is zeer slecht, zegt hij, zoals een Nehemia. Hij was een goed man en had grote dingen aan Gods kerk gedaan en toch zegt hij: Gedenk mijner, mijn God, ten goede, Neh. 13:31.

5. Het is een biddend schepseltje om genade, om verzoening, om geloof, om verzekering, om kracht tegen verdorvenheden, om het licht van Gods aangezicht.

6. De Mensenhoeder is haar zo dierbaar. Zij zegt: Niets begeer ik dan U. Daar zoekt mijn hart naar. U kleef ik aan. U bent zeer begeerlijk.

7. Die ziel rust niet voordat de Heere gezegd heeft: U bent de Mijne!

Wat denkt u nu, geliefden, wilt u zich nu onderzoeken? Wilt u naar binnen gaan? Doe het. Gods volk zegt: Ik ben zo zondig. Maar ik zie ook op die Mensenhoeder. En zo gaan zij naar de tafel, met het ene oog ziende op hun zonden en verdorvenheden, maar ook met het andere oog op de Heere Jezus. Zink weg in uzelf en zeg: Och Heere, wees mij, arme zondaar en zondares, genadig. De Heere zegene dit woord door Zijn Geest en doe er ons deel aan hebben om Zijns Zoons wil. Amen.